

Tarvas on põlvkonna sümbol

Illar Möttus

Oleg Gross, kas te olete nõus peale moraalse toetuse tarvale ka kuju kallinemise kinni maksma?

Oma finantseeringut ma ei suurenda. Nagu ma kindlalt lubasin, nii saab tarva kuju minu firma Tarva vorsti iga kilo pealt ühe krooni. Muidugi, kui jääb läbimüük väikeseks, siis ma pean kaaluma, kuidas kujule eraldatavat summat suurendada.

Aga ma leian, et tarva projekt ei saa olla ühe või paari-kolme mehe või firma asi.

Kas teised Wesenberghi klubi liikmed hakkavad alt ära hüppama?

Kunagi, jah, ma kahtlesin ise selle kuju püstitamise otstarbekuses. Oigemini, mulle oli selge, et raha taha see kuju tikub jääma.

Alguses oli hurraaga kaasatulijaid palju, ja siis ma rääkisingi, et kas on võimalik sellist kuju sponsimise korras teha. Ma ei hakka kinnast viskama loobujate pihta, kes nüüd on väga vait jäänud.

Aga ma tahaks tarva teema uuesti Wesenberghi klubis üles võtta.

Siis võiks ju üldse loobuda. Kallis värk.

Nüüd, kui kakssada tuhat on kokku korjatud, ei tohi enam poolele teele pidama jääda. Mis mulje meist jääks?

Aga ikkagi, alguses oli juttu poolest miljonist kroonist, nüüd on see summa tõusnud juba üle miljoni, äkki tõuseb veel?

PÄEVAINTERVJU

Pärast seda, kui sai teatavaks, et Rakvere Vallimäele püstitatav tarvakuju läheb maksma plaanitud poole rohkem, üle miljoni krooni, sal toimetus pahaseid telefonikõnesid, kus inimesed arvasid, et ärimedhed võiksid seda raha mõistlikumalt kasutada. Samas paistab, et põhiliseks tarva kuju toetajaks äriing-kondades on jäänud vaid Rakvere suur-ärimedhed Oleg Gross.

See on muidugi koht, mis tekitab kõigis rahastajates vastumeelsust, sest tõesti pole garantiid, et kuju hind veel ei tõuse. Aga kuulates skulptor Tauno Kangro juttu, mõeldes kuju mõõtmetele, ja mis midagi maksab, siis algsumma, pool miljonit, oli alla pakutud.

Kas keegi tahab tarva pealt korralikult vahelt teenida?

Mina ei arva, et keegi hakkab raha tasku ajama. Ma olen kindel, et projekt oli läbi mõtlemata.

Aga nüüd peab olema korralik lahtikirjutatud eelarve. Me ei saa nagu naturaalmajanduses, et keegi toob selle jupi, keegi midagi muud...

Mis siis, kui tarva kuju tegemine ikkagi äpardub? Kes vastutab?

Mina või Wesenberghi klubi ei tahaks vastutust küll enda peale võtta, sest meie oleme kaasatulijad, idee autor on ikka linnakunstnik Priit Verlin. Samas jääb ka kogu au talle.

Kuid inimesed küsivad, kas seda raha poleks olnud otstarbekam mujale kulutada, näiteks vaeste abistamiseks.

Nüüd, kui on materiaalne abi tulemas juba välismaalt, oleks meil imelik kõrvale hoida. Ja teiseks, ikka kipub nii olema, et kes kord aitab kultuuri või sporti, see aitab ka neid kõige vaesemaid ja lihtsamaid inimesi.

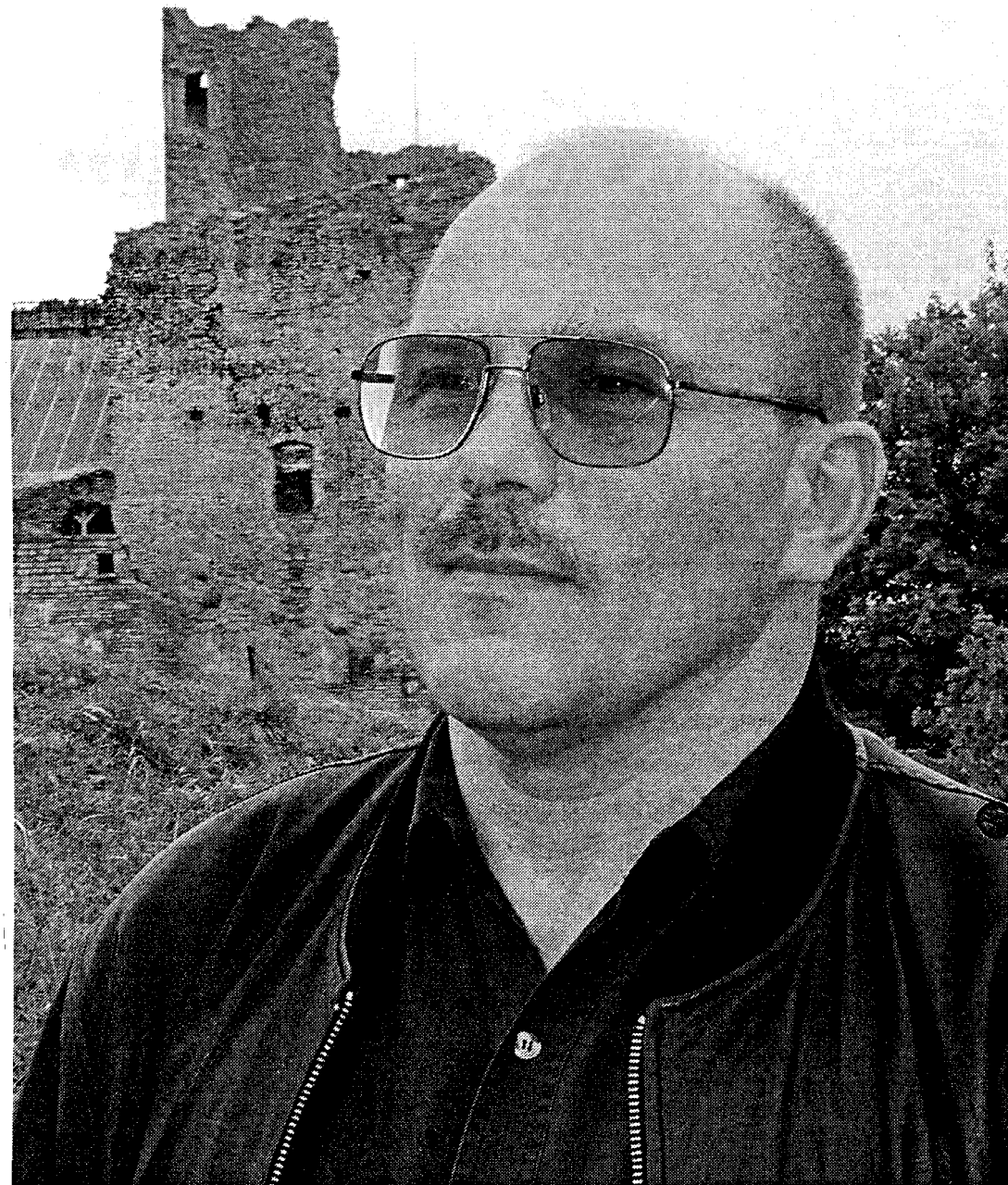
Aga mis teile tarva kuju juures meeldib? Mujalt on meid juba selle kitži eest kritiseeritud.

Tarva kuju on peale selle, et ta on ajalooliselt Rakvere nimega seotud, nagu mälestusmärk meie põlvkonnale, nendele, kes praegu Lääne-Virumaal elavad. Meie, üleminekuaja – sovjetiajast demokraatiasse – tegijate sümbol.

Kaubamajasid ja muid äri-asju tuleb ja kaob, aga kui tarvas Vallimäe nõlvale püsti saab, siis see on ikka aastasadadeks. Aastal 2500 vaadatakse ka, et näe – olid sellised mehed, just

sellise maitse-eelistusega, just nii paksu või kõhna rahakotiga, just seda nad tegid.

Ja mis sest, et paremaid võimalusi polnud, aga tarva püsti!

Oleg Grossi arvates peaksid ka teised ärimedhed tarva kuju tõsisemalt võtma.